

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 240.064 van 4 december 2017
in de zaak A. 222.268/IX-9075**

In zake: Danny CAES
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bert Beelen
kantoor houdend te 3000 Leuven
Justus Lipsiusstraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
die woonplaats kiest bij
de juridische cel van de afdeling Advies en Ondersteuning
onderwijsPersoneel
gevestigd te 1210 Brussel
Hendrik Consciencegebouw
Koning Albert II-laan 15

Tussenkommende partij:

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS, vertegenwoordigd door
scholengroep 11 “Leuven-Tienen-Landen”
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marc Stommels
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Amerikalei 220 bus 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 25 april 2017, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de kamer van beroep van het Gemeenschapsonderwijs van 21 februari 2017 waarbij aan Danny Caes de tuchtmaatregel van het ontslag wordt opgelegd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 16 juni 2017 heeft het Gemeenschapsonderwijs, vertegenwoordigd door scholengroep 11 “Leuven-Tienen-Landen”, gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 november 2017.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ted Kappetijn, die *loco* advocaat Bert Beelen verschijnt voor de verzoekende partij, adjunct van de directeur Frederik Stevens, die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Sabien Lust, die *loco* advocaat Marc Stommels verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Aan de vooravond van de bestreden beslissing is verzoeker “toegelaten tot de proeftijd” in het ambt van technisch adviseur-coördinator in een onderwijsinstelling van het Gemeenschapsonderwijs.

Op 23 november 2016 beslist de raad van bestuur van de betrokken scholengroep om aan verzoeker voor bewezen bevonden tenlasteleggingen de tuchtstraf van het ontslag op te leggen.

De kamer van beroep voor het personeel van het Gemeenschapsonderwijs bevestigt op 21 februari 2017 met de thans bestreden beslissing de voormelde tuchtmaatregel.

IV. Tussenkomst

4. Het Gemeenschapsonderwijs is auteur van de in graad van beroep bevestigde tuchtmaatregel en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Bijgevolg moet zijn verzoek worden ingewilligd.

V. Regelmatigheid van de rechtspleging

5. Verzoeker heeft na ontvangst van de nota met opmerkingen een ‘memorie van wederantwoord’ ingediend. In de schorsingsprocedure is niet voorzien in de mogelijkheid om nog schriftelijk te repliceren op de nota van de verwerende partij, zodat dit stuk niet in het debat wordt ontvangen.

VI. Schorsingsvoorwaarden

6. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling

ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VII. Spoedeisendheid

Uiteenzetting

7. In het inleidend verzoekschrift beroept verzoeker zich op de spoedeisendheid als volgt:

“Ontslag is feitelijk de zwaarste tuchtstraf en daarmee al zeer vernederend. In het bijzonder is dit zo wanneer het personeelslid daardoor zijn leidinggevende functies verliest.

(RvS 14 maart 2001, nr. 93.962, Gerrits)

Wij dienen maar te verwijzen naar de problemen voor zijn verdere carrière (die defacto onmogelijk is geworden en persoonlijk welbevinden (verzoeker is naar aanleiding van het gebeuren in een zware depressie terechtgekomen en heeft medicinale en psychologische ondersteuning nodig) om aannemelijk te maken hoe het ‘voortduren’ van dit ontslag, deze vernedering een ernstig, niet te herstellen nadeel uitmaakt. (RvS 15 december 2003, nr.126.402)

Het lijdt geen twijfel dat dit gegeven zulk een zware vernedering een moreel moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt. (zie o.a. RvS 15 mei 1998, nr. 73.698, Demotte; RvS 4 februari 2002, nr. 103.132, B nr. 93.962, Braeckman)

Dit moeilijk te herstellen en ernstig nadeel zo het resultaat ten gronde zou moeten worden afgewacht maakt een onherroepelijke schade uit die de spoedeisendheid v/d vordering bevestigt.

Aan deze schorsingsvoorwaarde is zodoende voldaan.”

Beoordeling

8. Een verzoekende partij die de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing beoogt te verkrijgen, is ertoe gehouden in haar verzoekschrift een op de omstandigheden van haar zaak betrokken uiteenzetting op te nemen die ziet op de voorwaarde van de spoedeisendheid en waarin zij aan de hand van concrete, precieze en dienstige gegevens uitlegt in welke mate zij on-

herroepelijke schadelijke gevolgen zou ondergaan indien het resultaat van het beroep tot nietigverklaring zou moeten worden afgewacht.

Die gegevens moeten door de verzoekende partij worden onderbouwd op een wijze die de rechter toelaat om ze te verifiëren, zodat hij kan aftoetsen of ze de beweerde spoedeisendheid inderdaad verantwoorden. De spoedeisendheid van de zaak wordt niet vermoed, welke ook de aard van de bestreden beslissing is.

9. Weliswaar onder het opschrift ‘spoedeisendheid’, zet verzoeker uiteen waarom de opgelegde tuchtstraf volgens hem een “moeilijk te herstellen ernstig nadeel” oplevert.

De voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is als schorsingsvoorwaarde verlaten sinds de hervorming van de schorsingsprocedure bij wet van 20 januari 2014, die in werking is getreden op 1 maart 2014. Thans staat ter beoordeling van de Raad van State een volkomen andere wettelijke voorwaarde – de spoedeisendheid – waarvan de wettelijke draagwijdte niet gelijk is aan die van de vereiste van ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’.

Door gewag te maken van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zonder ook maar enige concrete band te leggen met de spoedeisendheid van de zaak, gaat de aangehaalde uiteenzetting voorbij aan de hervorming, ondertussen reeds meer dan drie jaar geleden, van de schorsingsprocedure.

10. Het is duidelijk dat verzoeker de gevolgen van de bestreden beslissing niet al te lang wíl ondergaan, maar dit volstaat niet als overtuigende reden waarom hij die onmogelijk kán ondergaan in afwachting van de uitspraak ten gronde.

11. Verzoeker oefende het ambt waaruit hij ontslagen is uit als een personeelslid in proeftijd, wat inhoudt dat zijn betrekking alleszins precair was.

Hij beroept zich voorts in wezen enkel op een moreel nadeel, zonder te verduidelijken waarom de morele genoegdoening van het uit of door een nietigverklaring te verlenen rechtsherstel te laat zou komen.

Verzoeker refereert aan zijn gezondheidstoestand, zonder hiervan enig overtuigingsstuk over te leggen dat de rechter in staat stelt om de waarachtigheid van zijn beweringen te verifiëren, laat staan om het noodzakelijke verband met de ingeroepen spoedeisendheid na te gaan. In dit verband merkt de verwerende partij overigens op dat verzoeker reeds afwezig was om medische redenen sinds eind november 2015, dus ruim vóórdat tot de bestreden tuchtmaatregel was beslist.

Het is voor de Raad geenszins duidelijk waarom verzoeker niet kan wachten op een uitspraak ten gronde “voor zijn verdere carrière”.

12. De korte uiteenzetting van verzoeker mist de noodzakelijke concrete, op de eigen situatie toegeschreven gegevens die, in de omstandigheden eigen aan de zaak, de spoedeisendheid vermogen aan te tonen.

Er is dan ook niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

1. Het verzoek van het Gemeenschapsonderwijs, vertegenwoordigd door scholengroep 11 “Leuven-Tienen-Landen” tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 4 december 2017, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren